

اعلامیه مطبوعاتی

از تاریخ 100 ساله کنفرانس صلح پاریس باید عبرت گرفت

(ترجمه)

دقیقاً صدسال قبل، به تاریخ 18 جنوری سال 1919م، کنفرانسی برای نیروهای پیروز جنگ جهانی در کشور فرانسه، به منظور حاکمیت بالای کشورهای مغلوب، دایر گردید. از چشم هیچ کس پنهان نیست که قدرت‌های برتر دنیا پیوسته تلاش دارند تا واقعیت جنگ را مطابق میل و خواسته‌های خود، تغییر دهند. سالگرد امسال نیز با توضیح کوتاه بعضی تحریفات از حقایق تاریخی که با خون مردم در صفحات سیاه تاریخ مکتوب شده بود، برگزار گردید. بدین مناسبت، ما مردم قرغیزستان را از فرجام این پدیده آگاه ساخته و برای نابودی آن فرامی‌خوانیم.

اولین جنگ جهانی در سال 1914م، توسط قدرت‌های استعماری همان وقت، به منظور استعمار کشورها شروع شد. کشور جرمنی برای این که از منافع استعماری بی‌بهره نماند؛ رهبری جنگ را به عهده داشت و نیروهای جنگ به دو دسته تقسیم شده بودند. گروه متحد با یکه‌تازی انگلیس، که شامل کشورهای فرانسه و روسیه می‌گردید، بزرگ‌ترین سود استعماری را نصیب شدند و گروه مخالف، جرمنی، اتریش، هنگری (مجارستان) و ایتالیا اتحاد سه‌جانبه را شکل داده بودند. کشور جرمنی تلاش نمود تا رهبری جنگ را از انگلیس تصاحب نماید و کشور ایتالیا در سال 1915م به ائتلاف گروه متحد پیوست.

خلافت عثمانی و کشور بلغاریا در جایگاه خویش باقی ماندند و سپس ائتلاف چهارجانبه تشکیل گردید. قابل یادآوری است: با وجودی که سطح فهم مسلمانان نسبت به اسلام در آن زمان پایین آمده بود، با آن‌هم خلافت عثمانی یک دولت اسلامی بود، اما تطبیق اسلام درست صورت نمی‌گرفت. بعد از تبعید سلطان عبدالحمید ثانی، نظام غیراسلامی در دولت عثمانی، کاملاً نمایان گردید و مسلمانان نظام غیراسلامی را چنان پنداشتند که با اسلام هیچ تضاد ندارد و سعی نکردند که مانع تطبیق آن شوند. به عبارت دیگر، به جز از نام اسلام، دیگر قوانین اسلامی حکم فرما نبود؛ روی این ملحوظ، اروپایی‌ها خلافت عثمانی را به نام "مرد مریض" مسمی نمودند. کشورهای انگلیس، فرانسه و روسیه با حرص انتقام‌جویانه خویش، شروع به تسخیر سرزمین‌های اسلامی نمودند. آن‌ها با این کار، حرص گرگ‌گونه خویش را ظاهر ساختند؛ اما با وجود نقض شریعت اسلامی توسط آن‌ها، دولت عثمانی به اتحاد چهارگانه پیوست.

جنگ با پیروزی گروه متحد خاتمه یافت که در نتیجه، کشور جرمنی در پیمان "ورسای"، اتریش در پیمان "سن جرمن"، بلغاریا در پیمان "ان لای"، کشور هنگری در پیمان "تریانون" و دولت عثمانی در پیمان "سور" شامل گردیدند. سپس در نتیجه پیمان‌های لوزان و سور، خلافت عثمانی انهدام و جمهوری ترکیه شکل یافت. در اواخر قرن 19م، روس تزار آسیای میانه را اشغال نمود. بعد از تشکیل اتحاد جماهیر شوروی، این کشور قلمرو خویش را تحکیم بخشید. جنگ جهانی اول، نتایج فاجعه‌بار را در آسیای میانه به بار آورد. روس تزار، منابع و ثروت مردم آسیای میانه را به یغما برد و کارهای الزام‌آوری بالای مردم وضع شد که بالاتر از توان آن‌ها بود. این وضعیت مسلمانان را واداشت تا در مقابل استعمار، قیام نمایند و مسلمانان این قیام را "جنگ علیه الحاد" نامیدند. در نتیجه این قیام، به تعداد 500 هزار مسلمان بی‌رحمانه به شهادت رسیدند. در نتیجه حادثه قتل عام مشهور به نام "اوکان" توسط روس استعمارگر و حمله ظالمانه پولیس و بی‌رحمی کشور چین، 12 درصد مردم قرغیزستان جان‌های‌شان را از دست داده و بیشتر از یک میلیون مردم دیگر، به علت قحطی تحمیل شده توسط روس، در مناطق ترکستان هلاک گردیدند. پس از جنگ جهانی اول، اتحاد ملت‌ها تحت عنوان "صلح" به میان آمد که در واقع، هدف از آن، این بود که نیروی‌های پیروز بتوانند با اطمینان کامل، کشورهای استعمار شده را کنترل نمایند؛ اگرچه بزودی نقاب از چهره کشورهای استعماری برداشته شد؛ ولی حرص استعماری آن‌ها تمام نگردید.

سپس جنگ جهانی دوم اتفاق افتاد. با تأسیس سازمان ملل تحت نام "صلح" اطمینان قدرت‌های پیروز و حرص استعماری آن‌ها افزایش یافت. امریکا و اتحاد جماهیر شوروی، به منظور در اختیار داشتن کشورهای مستعمره از نفوذ قدرت‌های استعماری دیگر، جنگ دروغین را تحت نام "تلاش برای آزادی" به راه انداختند. در این جنگ بیشترین تلفات را مردم عام متحمل شدند؛ اما آن‌ها هرگز آزادی واقعی را بدست نیاوردند. سپس جنگ سرد شروع شد که با فرو پاشی اتحاد جماهیر شوروی تمام گردید. بعد از ختم جنگ سرد، امریکا یگانه کشور بدون رقیب در جهان باقی ماند.

سپس، امریکا اسلام را من حیث دشمن اصلی خویش معرفی کرد تا از احیای دوباره خلافت راشده جلوگیری نماید و با دشمنی با اسلام کشورهای مستعمره را در حفاظت خود نگهدارد. امریکا با ایجاد و تطبیق مفکوره "جنگ علیه افراط‌گرایی و تروریسم" در واقع جنگ علیه اسلام به اشغال کشورهای افغانستان، عراق و سوریه پرداخت تا از تأسیس دوباره خلافت واقعی اسلامی جلوگیری کند. بنابر این، امریکا تمام دشمنانش را در جنگ علیه اسلام و مسلمانان دخیل ساخت. کشور قرغیزستان، در زمان کشمکش منافع میان قدرت‌های بزرگ استعماری، بدون سهم باقی ماند. به گونه مثال: حادثه "اوش" در سال 1990م، کودتای سال‌های 2005 و 2010م، جز ظهور استعمار، چیزی بیش نبود. از آن زمان تا هنوز، آسیای میانه به شمول قرغیزستان در چنگال استعمار سابق مثل روس و استعمار نوین مانند امریکا و چین باقی مانده است و هرکدام برای تصاحب کامل این مناطق روش‌های مختلفی را به کار می‌بندند. از این‌رو، به مردم قرغیزستان هشدار می‌دهیم تا مبادا خود را قربانی منافع استعمارگران نمایند:

ای مردم مسلمان قرغیزستان! خود را فدای پلان‌های شوم غرب نکنید و بدانید که تنها راه نجات و خلاصی از چنگال استعمار، رجوع دوباره شما به اسلام است. تاریخ شاهد است که همین چین، روس و امریکا موازی با یک‌دیگر به خلافت اسلامی، جزیه می‌پرداختند. لهد پیروزی شما، تنها با تأسیس خلافت راشده بدست خواهد آمد. باید اسلام حقیقی را درک کرده و به آن چنگ

بزئید و به همین دلیل ما از شما می‌خواهیم تا افکار ناب اسلام و راه درست آن را بدانید تا رستگار دنیا و آخرت شوید. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

[نور: 51]

ترجمه: سخن مؤمنان، هنگامی که بسوی الله و رسولش دعوت شوند تا میان آنان داوری کند، تنها این است که می‌گویند: شنیدیم و اطاعت کردیم و این‌ها همان رستگاران واقعی هستند.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾

[توبه: 119]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از (مخالفت فرمان) الله (سبحانه و تعالی) بپرهیزید و با صادقان باشید.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-قرغزستان

شماره صدور: ۱۴۴۰/۴

۱۲ جماد الآخر ۱۴۴۰ هـ.ق

۱۸ جنوری ۲۰۱۹ م